KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 16 oktober 1990 door de Vice-Eerste Minister en Minister van Economische Zaken en het Plan verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "tot wijziging van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen", heeft op 22 november 1990 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Vice-Premier Ministre et Ministre des Affaires économiques et du Plan, le 16 octobre 1990, d'une demande d'avis sur un projet d'arrêté royal "modifiant la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances", a donné le 22 novembre 1990 l'avis suivant :

I. ALGEMENE OPMERKINGEN.

1. Het voor advies voorliggend ontwerp van besluit beoogt de omzetting in intern recht van de tweede richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschap van 22 juni 1988 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe verzekeringsbedrijf, met uitzondering van de levensverzekeringsbranche, tot vaststelling van bepalingen ter bevordering van de daadwerkelijke uitoefening van het vrij verrichten van diensten en houdende wijziging van richtlijn 73/239/EEG, hierna de richtlijn te noemen.

De rechtsgrond van dit besluit kan worden gevonden in artikel 66 van de wet van 9 juli 1975 betreffende de controle der verzekeringsondernemingen, naar luid waarvan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit, de bepalingen van die wet kan aanpassen aan de verplichtingen die voor België voortvloeien uit internationale overeenkomsten en verdragen.

2. Het ontwerp verwijst nu eens naar "de wet en de uitvoeringsbesluiten ervan" (artikel 3), dan weer naar "de wetten en reglementen" (artikelen 3 en 10) of naar "de wettelijke, administratieve of reglementaire bepalingen" (artikelen 2 en 15). In de huidige tekst van de wet van 9 juli 1975 is sprake van "de wet of haar uitvoeringsbesluiten" (artikel 4), "de wet of de maatregelen ter uitvoering ervan" (artikel 22, § 2), "de wet of de verordeningen ter uitvoering ervan" (artikel 23).

.../...

De Regering zal moeten nagaan of het, met het oog op een eenvormig taalgebruik, niet aangewezen is om tenminste in dit ontwerp telkens dezelfde woorden te gebruiken om een zelfde inhoud weer te geven. Voorkeur kan worden gegeven aan de meer algemene uitdrukking "de wets- en reglementsbepalingen", welke uitdrukking ook de zogenaamde administratieve bepalingen omvat.

Steeds met het oog op een correct taalgebruik dienen ook de woorden "alinea" en "contracten" respectievelijk telkens door "lid" en "overeenkomsten" te worden vervangen.

II. BIJZONDERE OPMERKINGEN.

Artikel 2.

In paragraaf 2 van het nieuwe artikel 3 van de wet verdient het aanbeveling de woorden "gedagtekend zijn" te vervangen door "gesloten zijn".

In fine van die paragraaf schrijve men, in overeenstemming met de in het Europees recht gebruikelijke terminologie, "een in België verblijvend of aldaar gevestigd persoon".

In uitvoering van artikel 2.d. van de richtlijn worden in paragraaf 3, tweede lid, de risico's vermeld welke geacht worden in België gelegen te zijn.

In de bepaling na het eerste streepje schrijve men, in overeenstemming met de Franse tekst, "door dezelfde verzekeringsovereenkomst is gedekt".

Met betrekking tot het bepaalde na het tweede streepje moet worden opgemerkt dat zowel de Nederlandse als de Franse tekst van het ontwerp, overeenkomstig het bepaalde in de Franse en de Engelse tekst (1) van artikel 2.d., tweede streepje, van de richtlijn, enkel gewag maken van "voertuigen". De "vaartuigen" vermeld in de Nederlandse tekst van de richtlijn worden in het ontwerp niet vernoemd.

De vraag welke tekst van de richtlijn in het interne recht moet worden overgenomen, kan bij ontstentenis van een rechtzetting van deze teksten door de E.G.-overheid die de richtlijn heeft vastgesteld, niet worden beantwoord.

De bepaling na het derde streepje kan worden aangepast als volgt :

"-indien de verzekeringnemer de overeenkomst in België heeft gesloten, wanneer ... of minder, die betrekking heeft op tijdens een reis of vakantie gelopen risico's, ongeacht de betrokken tak;".

De bepaling na het vierde streepje ware duidelijker geformuleerd als volgt :

---

(1)De Engelse tekst van de richtlijn spreekt van "vehicles of any type".

"-indien de verzekeringnemer zijn gewone verblijfplaats in België heeft of, indien de verzekeringnemer een rechtspersoon is en de vestiging waarop de overeenkomst betrekking heeft in België is gelegen, in de gevallen welke in dit lid niet uitdrukkelijk zijn genoemd".

Artikel 3.

Uit de typografische voorstelling van de eerste drie zinnen van artikel 4 van de wet kan niet worden afgeleid of zij een of meer leden vormen.

In het (tweede) lid schrijve men : "De beslissing waarbij de toelating wordt verleend of geweigerd, wordt genomen uiterlijk binnen vier maanden ...".

Op overeenkomstige wijze schrijve men in het (vierde) lid : "De beslissing waarbij de toelating wordt verleend of geweigerd, wordt ter kennis gebracht van de onderneming".

Artikel 4.

In de Nederlandse tekst van het nieuwe tweede lid van artikel 7 van de wet schrijve men : "... indien geen beslissing werd genomen bij het verstrijken van de in artikel 4 van deze wet bepaalde termijn".

In het derde lid (nieuw) van dat artikel wordt de mogelijkheid gecreëerd om tegen de weigering van afgifte van

een solvabiliteitsattest of van een attest van takken volgens een vereenvoudigde procedure in beroep te gaan bij de Raad van State.

Het ontwerp komt aldus tegemoet aan het bepaalde in artikel 16.2. van de richtlijn, naar luid waarvan elke Lid-Staat voorziet in de mogelijkheid van beroep bij een rechterlijke instantie tegen een weigering van afgifte van een certificaat waarin wordt verklaard dat de onderneming over een minimum solvabiliteitsmarge beschikt en dat de haar verleende vergunning haar in staat stelt buiten de Lid-Staat van de vestiging werkzaam te zijn, of van een certificaat waarin wordt verklaard welke verzekeringstakken de onderneming mag uitoefenen.

Uit de controlewet blijkt evenwel niet met zoveel woorden dat dergelijke attesten moeten worden voorgelegd noch door wie zij moeten worden afgeleverd. Een regeling daaromtrent is wel opgenomen in het ontwerp van koninklijk besluit houdende algemeen reglement betreffende de controle op de verzekeringsondernemingen dat onder het nr. L. 20.292/1 voor advies aan de Raad van State is voorgelegd.

Aldus wordt in een wet melding gemaakt van attesten waarin eerst in een uitvoeringsbesluit wordt voorzien.

In bijkomende orde dient overigens te worden opgemerkt dat een beroep slechts zinvol is voor zover de weigering om een attest af te leveren uitgaat van een Belgische administratieve overheid.

Artikel 5.

In fine van artikel 16, § 1, tweede lid, van de wet lijkt het juister te schrijven : "... door bemiddeling van de Belgische vestiging zijn gesloten".

Het eerste lid van artikel 16, § 2 (nieuw), van de wet kan geen afbreuk doen aan het vorderingsrecht van de verzekerden tegen de rechtspersoon van de verzekeraar in zijn geheel.

Artikel 7.

Om redenen van wetgevingstechniek wordt voorgesteld dit artikel als volgt te structureren :

"Artikel 7.-

In artikel 20 van dezelfde wet, waarvan de huidige tekst § 1 wordt, worden volgende wijzigingen aangebracht :

1E In § 1 wordt het eerste lid vervangen door de volgende bepaling :

"§ 1. Op alle polissen ... (voorts zoals in het ontwerp)".

2E Een § 2 wordt ingevoegd, luidend als volgt :

"§ 2. Alvorens enige verbintenis ... (voorts zoals in het ontwerp)"".

In paragraaf 1, eerste lid, dient bovendien de voorgeschreven legende in het enkelvoud te worden gesteld.

Artikel 8.

Paragraaf 3 verleent uitvoering aan artikel 10, laatste lid, van de richtlijn. Volgens die richtlijnbepaling kunnen de Lid-Staten de toezichthoudende autoriteiten de mogelijkheid bieden alle inlichtingen te verkrijgen betreffende de overeenkomsten die in het bezit zijn van tussenpersonen.

Het controlerecht van de Controledienst wordt aldus verruimd tot de inlichtingen die in het bezit zijn van derden, te weten de agenten, de makelaars en andere tussenpersonen. Er mag op worden gewezen dat met deze bepaling aan de Controledienst van de verzekeringen een vergaand onderzoeksrecht wordt toegekend. Het spreekt vanzelf dat bij de toepassing van dat onderzoeksrecht ervoor moet worden gewaakt dat de verdragsrechtelijke regels - inzonderheid die van het E.V.R.M. - en constitutionele regels betreffende de bescherming van hetgeen tot de persoonlijke levenssfeer behoort, in acht worden genomen.

Artikel 9.

In paragraaf 1 schrijve men in fine "... telkens geschrapt".

De paragrafen 2 en 3 kunnen in een paragraaf worden samengebracht, te stellen als volgt :

"§ 2. In artikel 22, § 3, eerste en tweede lid, van dezelfde wet worden de woorden "buitenlandse ondernemingen" telkens vervangen door de woorden "in België gevestigde buitenlandse ondernemingen".

De nummering van de volgende paragrafen dient dan te worden aangepast.

In paragraaf 4, die paragraaf 3 wordt, schrijve men : "... sluiten met betrekking tot risico's ...".

Artikel 10.

Voorgesteld wordt artikel 10 te structureren als volgt :

"Artikel 10.-

Artikel 23, tweede lid, van dezelfde wet wordt vervangen door de volgende bepalingen :

"(volgen de bepalingen vermeld onder de §§ 1 en 2 van artikel 10)"".

De verwijzing, in het vierde lid (nieuw) van artikel 23 van de wet, naar een toestemmingsvereiste lijkt zonder voorwerp te zijn, vermits de wettelijke regeling wel in een mogelijkheid van verzet van de Controledienst, maar niet in een verplichting van diens toestemming voorziet. De woorden "of er zijn toestemming voor geeft" zouden dan ook moeten worden geschrapt.

Artikel 15.

In de inleidende zin vervange men het woord "ingelast" door "ingevoegd".

Conform de onder punt 2 geformuleerde algemene opmerking vervange men in het eerste lid van artikel 28bis de woorden "aan de wettelijke, administratieve of reglementaire bepalingen die op haar in België van toepassing zijn" door de woorden "aan de op haar in België van toepassing zijnde wets- en reglementsbepalingen".

In het tweede lid schrijve men "het vorige lid" in plaats van "vorige alinea", "toezichthoudende autoriteiten" in plaats van "controleautoriteiten" en "... alle passende maatregelen kunnen nemen om de vestiging ertoe te verplichten aan de onregelmatigheid een einde te maken".

In artikel 28bis, derde lid (nieuw), wordt geen melding gemaakt van de verplichte kennisgeving aan de toezichthoudende autoriteiten van de Lid-Staat van de vestiging, zoals is bepaald in artikel 19.4. van de richtlijn.

Voorgesteld wordt de tekst van deze bepaling aan te passen als volgt :

"Indien de vestiging ... inbreuk blijft maken op de op haar in België van toepassing zijnde regels, kan de Controledienst, na de toezichthoudende autoriteiten van het land van de betrokken vestiging daarvan op de hoogte te hebben gebracht, onafgezien de toepassing ..., voor zover de omstandigheden het vereisen, de vestiging verbieden ...".

In fine van het vierde lid schrijve men : "... ter kennis worden gebracht van de onderneming".

Het zesde lid formulere men beter als volgt :

"De onderneming kan tegen het verbod beroep instellen overeenkomstig het bepaalde in artikel 7 van deze wet. Het beroep is niet opschortend".

Artikel 18.

In de paragrafen 2 en 3 verwijze men naar de "maatschappelijke zetel", veeleer dan naar het "hoofdkantoor".

Artikel 20.

Met artikel 20 wordt in de wet een hoofdstuk X ingevoegd dat ertoe strekt het recht aan te wijzen dat van toepassing is op de verzekeringsovereenkomsten die een element van extraneïteit bevatten. Die conflictenregeling geeft uitvoering aan artikel 7 van de richtlijn.

Vraag is of een dergelijke regeling, gelet op de weerslag ervan op het te verzekeren risico, dient te worden opgenomen in de wet betreffende de controle der verzekeringsondernemingen dan wel in een wet die de verzekeringsovereenkomst in het bijzonder of de verzekeringen in het algemeen, regelt.

Indien de Regering voor de eerste hypothese meent te moeten opteren en de regeling, zoals gepland, invoegt in de controlewet, dan dient, gelet op de civielrechtelijke aard van de bepalingen, de Minister van Justitie het ontworpen besluit mede voor te dragen en te ondertekenen. In dat geval lijkt het, met het oog op de interne coherentie van de controlewet, eveneens aangewezen hoofdstuk X als een hoofdstuk IIIbis in de controlewet op te nemen en de artikelen, die dan zouden volgen op het in te voegen artikel 28bis, als een artikel 28ter, quater, enz. te nummeren. In dat geval wordt artikel 21 van het ontwerp overbodig.

*

Het is niet geraden, mede gelet op de risicobeoordeling bij de contractsluiting, de in dit hoofdstuk bedoelde conflictenregeling toepasselijk te maken op de lopende overeenkomsten. Het verdient dan ook aanbeveling een bepaling op te nemen waarin wordt verduidelijkt dat de in dit hoofdstuk bedoelde regelen niet van toepassing zijn op de lopende overeenkomsten.

Met dat voorbehoud schrijve men, in het nieuwe artikel 69 van de wet, in paragraaf 5, "Niettegenstaande de §§ 1, 2 en 3" en in § 7, derde lid :

"Er wordt vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met de Lid-Staat waar het risico is gelegen".

In het nieuwe artikel 71 van de wet schrijve men in de Nederlandse tekst "... heeft dat laatste voorrang".

Artikel 22.

Van de terugwerkende kracht moet worden afgezien. Er kan immers geen terugwerkende kracht worden verleend aan regels van controle als bepaald in het ontwerp.

I. OBSERVATIONS GENERALES.

1. L'arrêté en projet qui est soumis à l'avis du Conseil d'Etat, vise à transposer, en droit interne, la deuxième directive du Conseil des Communautés européennes du 22 juin 1988 portant coordination des dispositions législatives, réglementaires et administratives concernant l'assurance directe autre que l'assurance sur la vie, fixant les dispositions destinées à faciliter l'exercice effectif de la libre prestation de services et modifiant la directive 73/239/CEE, ci-après dénommée la directive.

Le fondement légal de cet arrêté est conféré par l'article 66 de la loi du 9 juillet 1975 relative au contrôle des entreprises d'assurances, aux termes duquel le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, adapter les dispositions de cette loi aux obligations découlant pour la Belgique d'accords ou de traités internationaux.

2. Le projet se reporte tantôt à "la loi et ses arrêtés d'exécution" (article 3), tantôt aux "lois et règlements" (articles 3 et 10) ou encore aux "dispositions légales, administratives ou réglementaires" (articles 2 et 15). La version actuelle de la loi du 9 juillet 1975 fait état de "la loi ou ses arrêtés d'exécution" (article 4), de "la loi ou ses mesures d'exécution" (article 22, § 2), de "la loi ou ses règlements d'exécution" (article 23).

Il appartiendra au Gouvernement d'examiner si, aux fins d'uniformiser la terminologie, il ne conviendrait pas d'utiliser, du moins dans le projet, systématiquement les mêmes

mots pour rendre une même notion. La préférence pourrait être donnée à l'expression de portée plus générale "les dispositions législatives et réglementaires", qui comporte également les dispositions dites administratives.

Toujours par souci de correction de la langue, il y aurait lieu, en outre, de remplacer chaque fois, dans le texte néerlandais, respectivement les mots "alinea" et "contracten" par "lid" et "overeenkomsten".

II. OBSERVATIONS PARTICULIERES.

Article 2.

Au paragraphe 2 de l'article 3, nouveau, de la loi, il est recommandé de remplacer les mots "sont datés de" par les mots "sont souscrits à".

A la fin de ce paragraphe, on écrira, en conformité avec la terminologie employée en droit européen, "une personne séjournant en Belgique ou qui y est établie".

En exécution de l'article 2.d. de la directive, le paragraphe 3, alinéa 2, fait mention des risques qui sont réputés situés en Belgique.

Au premier tiret, on écrira, en conformité avec le texte français, "door dezelfde verzekeringsovereenkomst is gedekt".

En ce qui concerne le deuxième tiret, il faut noter que, conformément à la disposition des versions française et anglaise (2) de l'article 2.d., deuxième tiret, de la directive, tant le texte français que le texte néerlandais du projet font uniquement état de "véhicules". Les "vaartuigen" qui figurent dans le texte néerlandais de la directive sont passés sous silence dans le projet.

En l'absence de rectification de ces textes par l'autorité des C.E. qui a établi la directive, la question de savoir quel texte de la directive doit être transposé en droit interne demeure sans réponse.

Au troisième tiret, le texte néerlandais pourrait être remanié de la manière suivante :

"-indien de verzekeringnemer de overeenkomst in België heeft gesloten, wanneer ... of minder, die betrekking heeft op tijdens een reis of vakantie gelopen risico's, ongeacht de betrokken tak;".

Au quatrième tiret, le texte gagnerait en précision s'il était formulé comme suit :

"-si le preneur a sa résidence habituelle en Belgique ou, dans le cas où le preneur est une personne morale et l'établissement auquel le contrat se rapporte est situé en Belgique, dans les cas qui ne sont pas explicitement mentionnés dans le présent alinéa".

---

(2)Le texte anglais de la directive fait état de "vehicles of any type".

Article 3.

La présentation typographique des trois premières phrases de l'article 4 de la loi ne permet pas de déterminer si elles constituent un ou plusieurs alinéas.

A l'alinéa (2), on écrira : "La décision d'octroi ou de refus d'agrément est prise au plus tard quatre mois ...".

De même, il y aurait lieu d'écrire à l'alinéa (4) : "La décision d'octroi ou de refus d'agrément est notifiée à l'entreprise".

Article 4.

Dans le texte néerlandais de l'alinéa 2, nouveau, de l'article 7 de la loi, on écrira : "... indien geen beslissing werd genomen bij het verstrijken van de in artikel 4 van deze wet bepaalde termijn".

L'alinéa 3, nouveau, de cet article crée la possibilité d'introduire, devant le Conseil d'Etat, selon une procédure simplifiée, un recours contre un refus d'octroi d'un certificat de solvabilité ou d'un certificat de branches.

Le projet se conforme ainsi à la disposition de l'article 16.2. de la directive, aux termes de laquelle chaque Etat membre institue un recours juridictionnel contre tout refus d'octroi d'un certificat attestant que l'entreprise dispose d'un minimum de la marge de solvabilité et que l'agrément qui lui est accordé lui permet de travailler hors de l'Etat membre

de l'établissement, ou d'un certificat indiquant les branches d'assurances que l'entreprise est habilitée à pratiquer.

La loi relative au contrôle des entreprises d'assurances ne fait toutefois pas apparaître aussi expressément que de tels certificats doivent être produits ni par qui ils doivent être délivrés. Le projet d'arrêté royal portant règlement général relatif au contrôle des entreprises d'assurances, qui a été soumis à l'avis du Conseil d'Etat sous le nE L. 20.292/1, comporte néanmoins des dispositions à cet égard.

Ainsi donc, une loi fait mention de certificats que seul un arrêté d'exécution a prévus.

A titre accessoire, il y a lieu d'observer, au demeurant, qu'un recours n'a de sens que dans la mesure où le refus de délivrer un certificat émane d'une autorité administrative belge.

Article 5.

A la fin de l'article 16, § 1er, alinéa 2, de la loi, il paraît plus correct d'écrire : "conclus par l'intermédiaire de l'établissement belge".

L'article 16, § 2, alinéa 1er, nouveau, de la loi ne peut affecter le droit d'action des assurés à l'encontre de la personne morale de l'assureur dans sa totalité.

Article 7.

Pour des raisons de technique législative, il est suggéré de structurer cet article de la manière suivante :

"Article 7.-

A l'article 20 de la même loi, dont le texte actuel devient le paragraphe 1er, sont apportées les modifications suivantes :

1EAu paragraphe 1er, l'alinéa 1er est remplacé par la disposition suivante :

"§ 1er. Les entreprises agréées doivent faire figurer dans toutes les polices relatives à ... (la suite comme dans le projet)".

2EUn paragraphe 2, rédigé comme suit, est inséré :

"§ 2. Les entreprises d'assurances étrangères ... (la suite comme dans le projet)"".

En outre, au paragraphe 1er, alinéa 1er, du texte néerlandais, la légende prescrite doit être rédigée au singulier.

Article 8.

Le paragraphe 3 met en oeuvre l'article 10, dernier alinéa, de la directive. Selon cette disposition de la directive, les Etats membres peuvent prévoir la possibilité

pour les autorités de contrôle d'obtenir tout renseignement concernant les contrats détenus par les intermédiaires.

Le droit de contrôle de l'Office de contrôle est ainsi étendu aux renseignements détenus par des tiers, à savoir les agents, courtiers et autres intermédiaires. Il convient de signaler que cette disposition accorde à l'Office de contrôle des assurances un droit d'investigation étendu. Il est évident qu'il y a lieu de veiller, dans l'exercice de ce droit, à avoir égard aux règles conventionnelles - notamment celles de la C.E.D.H. - et aux règles constitutionnelles relatives à la protection de ce qui relève de la vie privée.

Article 9.

A la fin du paragraphe 1er, on écrira "... sont chaque fois supprimés".

Les paragraphes 2 et 3 peuvent être fusionnés en un seul paragraphe, formulé comme suit :

"§ 2. Dans l'article 22, § 3, alinéas 1er et 2, de la même loi, les mots "entreprises étrangères" sont chaque fois remplacés par les mots "les entreprises étrangères établies en Belgique".

Il convient d'adapter, par conséquent, la numérotation des paragraphes suivants.

Au paragraphe 4, devenant le paragraphe 3, on écrira, dans le texte néerlandais : "... sluiten met betrekking tot risico's ...".

Article 10.

Il est suggéré de structurer l'article 10 de la manière suivante :

"Article 10.-

L'article 23, alinéa 2, de la même loi est remplacé par les dispositions suivantes :

"(suivent les dispositions figurant sous les §§ 1er et 2 de l'article 10)"".

La référence, faite à l'article 23, alinéa 4, nouveau, de la loi, à une condition d'assentiment paraît dénuée d'objet, dès lors que la disposition législative prévoit la possibilité d'une opposition de l'Office de contrôle et non l'obligation pour celui-ci de donner son assentiment. Il y aurait lieu, dès lors, d'omettre les mots "ou donne son assentiment".

Article 15.

Dans la phrase liminaire, il conviendrait de remplacer, dans le texte néerlandais, le mot "ingelast" par le mot "ingevoegd".

Conformément à l'observation générale formulée sous le point 2, il y aurait lieu de remplacer, à l'article 28bis, alinéa 1er, les mots "les dispositions légales, administratives ou réglementaires qui s'imposent à elle en Belgique" par les mots "les dispositions législatives et réglementaires qui lui sont applicables en Belgique".

A l'alinéa 2, on écrira, dans le texte néerlandais, "het vorige lid" et non "vorige alinea" et "toezichthoudende autoriteiten" et non "controleautoriteiten" et, dans le texte français, "... toutes mesures appropriées afin d'obliger l'établissement à mettre fin à cette situation irrégulière".

A l'article 28bis, alinéa 3, nouveau, il n'est pas fait état de la notification obligatoire aux autorités de contrôle de l'Etat membre de l'établissement, telle qu'elle est prévue à l'article 19.4 de la directive.

Il est suggéré de remanier l'énoncé de cette disposition de la manière suivante :

"Si, en dépit des mesures ..., l'Office peut, après en avoir informé les autorités de contrôle du pays de l'établissement concerné, sans préjudice de l'application ..., si les circonstances l'exigent, interdire à cet établissement ...".

A la fin de l'alinéa 4, on écrira : "... notifiée à l'entreprise".

Mieux vaudrait formuler l'alinéa 6 comme suit :

"L'entreprise peut former un recours contre l'interdiction, conformément aux dispositions de l'article 7 de la présente loi. Le recours n'est pas suspensif".

Article 18.

Aux paragraphes 2 et 3, il y a lieu de mentionner le "siège social" et non le "siège".

Article 20.

L'article 20 insère un chapitre X tendant à définir le droit applicable aux contrats d'assurance comportant un élément d'extranéité. Ce règlement de conflit des lois met en oeuvre l'article 7 de la directive.

La question se pose de savoir si, eu égard à son incidence sur le risque à couvrir, il y a lieu d'incorporer un tel règlement soit dans la loi relative au contrôle des entreprises d'assurances, soit dans une loi régissant le contrat d'assurance en particulier ou les assurances en général.

Si le Gouvernement estime devoir opter pour la première hypothèse, et incorpore, comme prévu, ce règlement à la loi relative au contrôle des entreprises d'assurances, il y aura lieu, eu égard au caractère civil des dispositions, d'associer le Ministre de la Justice à la proposition et au contreseing de l'arrêté en projet. Dans cette éventualité, il conviendrait également, par souci de cohérence interne de

la loi relative au contrôle des entreprises d'assurances, d'intégrer le chapitre X dans cette loi, sous la forme d'un chapitre IIIbis et de numéroter article 28ter, quater, etc. les articles qui suivraient, dans ce cas, l'article 28bis à insérer. L'article 21 du projet deviendrait, dès lors, superflu.

*

Eu égard notamment à l'évaluation du risque lors de la conclusion du contrat, il n'est pas souhaitable de rendre applicable aux contrats en cours le règlement de conflit visé par ce chapitre. Il est recommandé, dès lors, d'énoncer une disposition précisant que les règles visées par ce chapitre ne s'appliquent pas aux contrats en cours.

Moyennant cette réserve, il conviendrait d'écrire, à l'article 69, § 5, nouveau, de la loi "Nonobstant les §§ 1er, 2 et 3" et au § 7, alinéa 3, du texte néerlandais :

"Er wordt vermoed dat de overeenkomst het nauwst is verbonden met de Lid-Staat waar het risico is gelegen".

A l'article 71, nouveau, de la loi, on écrira, dans le texte néerlandais : "... heeft dat laatste voorrang".

Article 22.

Il y a lieu de renoncer à l'effet rétroactif. Il ne peut, en effet, être conféré de force rétroactive à des règles instituant un contrôle tel que prévu dans le projet.

De kamer was samengesteld uit

de Heer : H. COREMANS,
Monsieur :

de Heer : J. VERMEIRE,
Monsieur :
Mevrouw : S. VANDERHAEGEN,
Madame :

de Heren : G. SCHRANS,
Messieurs :
E. WYMEERSCH,

Mevrouw : A. BECKERS,
Madame :

kamervoorzitter,
président de chambre,

staatsraden,
conseillers d'Etat,

assessoren van de afdeling wetgeving,
assesseurs de la section de législation,

griffier,
greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. VERMEIRE.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. J. DE KOSTER-MANNENS, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. W. VAN VAERENBERGH, adjunct-referendaris.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. J. VERMEIRE.

Le rapport a été présenté par Mme J. DE KOSTER-MANNENS, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été ré- digée et exposée par M. W. VAN VAERENBERGH, référendaire adjoint.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

A. BECKERS.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

H. COREMANS.